

אני מאשים גם את השופטים

שוד מחשש שנערך; ושוב לא הציגה אף אחד מהסרטונים. השופטת ירב בהחלטה מאכזבת שלישית הורתה על מעצר בית עד 08.07.20 עם הנבלות, ערבויות והפקדת מוזמן. המשטרה ביקשה עיכוב ביצוע ההחלטה להגשת ערר שמר עולם לא הגישה, והשופטת ירב בהחלטה מאכזבת רביעית שלחה את האורח לליל מעצר נוסף.

5. הסנגור אייל אבולעפיה הגיש ערר למחוז וציין שהסיכון הופך באינטרנט ולכן המשטרה לא הגישה ערר וביקשה מבית המשפט לצפות בסרטון ולבטל את תנאי השחרור. השופטת בן ארי בהחלטה מאכזבת חמישית, מִ06.07.20, דחתה את הערר, סירבה לצפות בסרטון ולא הורתה לכי"מ" השלום לצפות. מעצר הבית בוטל, אך הערבויות נותרו.

כרוניקה של תקיפת אזרח, שמוצגת כתקיפת שוטרים: 4 שופטים, 3 ערכאות, 6 החלטות מאכזבות: הסרטון הוכיח שלא היתה עילת מעצר, אך השופטים סירבו לצפות

6. ניתנה לבית המשפט העליון הודמנות לתיקון המעוות, בערר שהגיש הסנגור. השופטת ניתנה לשכנע את המש"טרה להסכים לביטול תנאי השחרור: "למה לכם שאכתוב זאת?... אין לו הרשעות קודמות. מעצר משך ארבעה לילות יכול להיות לו טראומה. האם זה התיק לכתוב בו החלטה עקרונית?". תשובתי המוצעת: כן; אך השופטת וילנר בהחלטה לטה מאכזבת שישית, מיום 19.07.20 ביטלה את רוב תנאי השחרור בהסכמה ונמנעה מההחלטה העקרונית המתבקשת: לשמידת חירות האדם, השופטים חייבים לצפות בסרטון; לסיכום: ארבעה שופטים בשלוש ערכאות כתבו שש החלטות מאכזבות. לא היתה עילת מעצר, כמוכח בסרטון, אך השופטים סירבו לצפות בו. לכאורה, חוסר יעילות. למעשה, השופטים מגוננים על הלכה רעה, שמאפשרת למערכת לעצור אלפי אנשים בשנה בהתבסס רק על דברי המשטרה, בלי שהם עצמם טורחים להתייחס ברצינות לטענות הסנגורים ולראיותיהם. לכאורה היעילות רומסת את הצדק יום־יום. אך האומנם יעיל לעצור חפים מפשע?

כאורה אני מזועזע, כמשפטן אני מתבייש. חפשו באינטרנט "מעצר דוד ביטון" וצפו בסרטון. שני שוטי רים מתנפלים על אורח ללא מסיכה שהתמהמה בהצגת תעודת זהות, מחשמלים אותו ב"טייוור", מפילים אותו, ובהיותו חסר אונים, ממשיכים לחשמלו ולהכותו באגרר פים ובמכשירי הטייוור הקשיחים. לסרטון פסקול מצמרר: האורח נאנק מכאבים, ועד ראייה קורא: "שוטרי! די! הרגתם אותו ממכות! הוא מראה לכם תעודת זהות! כולו דם!!!". קריאתיו נופלות על אוזניים ערלות, והבריונים במדים ממשיכים לחשמל ולהכות. האורח נוקק לטיפול בבית חולים, עם פגיעות בארובת העין, בראש ובשאר חלקי הגוף, וסבל מחולשה ומהקאות, שלא מנעו מהשוטרים לקחתו מבית החולים לבית המעצר, ללא רחמים, בטענה הגשורה בפי שוטרים שתוקפים אזרחים: האורח תקף את השוטרים. מכאן להליכי המעצר – כרוניקה של תקיפת אזרח שמוצגת כתקיפת שוטרים:

1. שיש 03.07.20 האורח הוכה קשות ונעצר.
2. מוצ"ש 04.07.20 דיון בבקשה להארכת המעצר (כש ניתן לחקור בלי לעצור) בבית משפט השלום תל אביב. המשטרה כהרגלה הציגה רז"ח סורי, גם במקרה של מסי"כ. הסנגור טען שלפי הנוהל, המשטרה צריכה להציג את הסרטון שצולם במצלמות השוטרים. המשטרה התחמקה בטענה שלא הספיקה. הסנגור טען שיש סרטון נוסף, שציי"לם עד ראייה, שהשוטרים תפסו את הטלפון שלו, וביקש להציגו. המשטרה סירבה בטענה המזוהה כי "בטלפון עצמו בוצעה העבירה"... הסנגור תיאר את מצב החשוד, המקיא לאחר זעזוע מוח. מכיוון שהותקף וכבר נחקר, ביקש לש"חחררו. השופט צור בהחלטה המאכזבת הראשונה: "מדובר במקרה, יש לומר, מעצר של אי חבישת מסיכה בתקופה זו של קורונה, לצד סירובו של החשוד להזדהות בפני המשטרה", והאריך את המעצר.
3. הסנגור הגיש ערר למחוזי תל אביב וביקש לצפות בסרטון העד. המשטרה טענה שאי אפשר לחלוק על סר"טון המשטרה, אך גם אותו לא הציגה. השופטת בן ארי בהחלטה מאכזבת שנייה מִ05.07.20 החזירה את התיק לבית משפט השלום.
4. בדיון השני בבית משפט השלום ב־05.07.20, המשטרה הסבירה שהתנגדה להצגת הסרטון שצילם חבר של החי

רופ' בועז סנג'ור הוא מייסד האתר "ביקורת מערכת המשפט הפלילי"